

оуазви се безстудный камото неа съ тѣ-
 лѣсна похотъ, и положи на сердцето си да
 ѿвземе за жена. Тогѡ ради и ѿвпита-
 ше да каже ѿмето си, родителите си и
 вѣрата си. На който вопро съ шговори
 му сѣа дерзновенно: ѿз самъ на сво-
бодните родители чѣдо, ѿмето ми ѣ ма-
рина, и служительница самъ на спасителя
могѡ Ииса хрѣта, вѣа истиннаго, който
ѣ сотворилъ небо и земаѣта и вси чки-
атъ свѣтъ. На такѡвъ дерзновенный
 швѣтъ оудивиха се вси чките спроводи-
 тели гордаго княза, който со съ голѣмъ
 гнѣвъ заповѣди да ѿвзematъ, и да ѿ
 запратъ въ темницата. Но сѣа марина
 катѡ ѿ водиха слугите, моленесе по пѣтъ
 на вѣа, и дѣмаше: Гдѣ Иисе хрѣте сие вжѣи,
 оуслыши днѣсь молѣнїето на непотрѣвна-
 та твоа рабына, и не дѣи да предадѣши